

L'atzucac

written by Fredi Bentanachs | 12 de març de 2018

Per fi, i dissortadament, les caretes han caigut. Vull dir les caretes de partit i d'algunes persones que s'han cregut que per haver estat escollits són algú. Quan és el poble qui sempre mana.

Vàrem votar fer una República i malgrat les dificultats, vàrem arribar a l'1 d'octubre i vàrem guanyar el Referèndum amb més de dos milions de vots emesos i uns set-cents mil de destruïts per la repressió. Segons les regles internacionals per al reconeixement d'un referèndum es necessita que una de les opcions arribi al 50% més un dels vots emesos, sense comptar l'abstenció. Vàrem proclamar la República el 27 d'octubre definitivament i l'envit brutal de l'Estat espanyol, el 155, va fer que els líders, no pas el poble, se situessin en retirada o s'entreguessin a l'enemic. Alguns encara són a presó, altres en llibertat sota fiança, i el president junt amb una part del Govern i la diputada Anna Gabriel, a l'exili, on planten batalla jurídica internacional contra l'Estat feixista espanyol.

A l'interior, la por a la repressió i a perdre sous i poltrones d'alguns caps de partit –que de tot hi ha– fa que el poble hagi de contemplar, amb ràbia i desencís, com es llencen els plats pel cap intentant de recuperar, de manera vergonyant, les engrunes d'una autonomia que ja mai més tindran, mentre demanen perdó al 155. Amb l'excusa d'eixamplar la base es proposa pactar amb els que van permetre el 155, PSOE i Comuns, a canvi de la suposada unitat de la gent d'esquerra –que és també la més autonomista i lliberal– i de demanar clemència per poder tornar a una etapa retrògrada, en lloc de treballar per la República i obrir una nova finestra en la construcció del nostre país, finestra que com les altres seria un suggeridor pol d'atracció.

Aquests partits encara no saben que no hi ha marxa enrere. Si els partits, i els suposats líders han fallat al poble, en farem de nous. No és tan difícil, perquè els autèntics herois som el poble. Això ho va començar el poble i el poble proclamarà la República. Ja hem girat pàgina, mai més esclaus, sabem de la nostra força, CDR, ANC, Òmnium i molts altres. I sabem també de la força d'una vaga general que obligui a reconèixer la república votada democràticament l'1 d'octubre i reafirmada el 21 de desembre.

L'única cosa que li queda a aquest règim del 78 és el desànim amb què pretén desarmar-nos, perquè la repressió brutal ja l'està exercint i no els ha donat resultat.

Amb perseverança la victòria és nostra, la unitat popular que tenim ara és la nostra millor eina per fer front als atacs contra les llibertats. Ens hi estem jugant la feina i tot el sistema de serveis socials, i també la nostra veu i el nostre vot.

Ara és l'hora de la República. Exercim-la.
Donec perficiam.